

حجت الاسلام والمسلمین نصرالله پژمانفر، نماینده مردم مشهد

در مجلس شورای اسلامی

شهید آیت الله رئیسی شنوای
حرف مردم بود

مردمی بودن و شوق خدمت به مردم یکی از ویژگی های بارز شهید آیت الله سیدابراهیم رئیسی بود.

در زمان خدمت ایشان در آستان قدس رضوی همکاری نزدیکی با تولیت وقت آستان یعنی آیت الله رئیسی داشتیم. نگاه ایشان به مسائل نگاهی جدی و همراه با رویکرد جهادی و توسعه ای بود.

ایشان تلاش می کرد برای حل مشکلات به نفع مردم از همه ظرفیت ها استفاده کند. روحیه خدمتگزاری ایشان در زمان مسئولیت های قضایی نیز این گونه بود که همه صحبت ها را گوش می داد و حرف دل سوزان را می پذیرفت و اقدام می کرد و همواره به عنوان یک خدمتگزار در جمهوری اسلامی مطرح بود.

ارتباطات فراوانی در مجلس نیز با ایشان داشتیم و هر زمان ضرورتی ایجاد می شد، ایشان با وجود بار مسئولیت هاشنونده صدای مردم بود و از آنجاکه دسترسی به ایشان آسان بود، صدای مردم و مطالبات آنان را به ایشان منتقل می کردیم.

یکی دیگر از ویژگی های این شهید بزرگوار در بخش های مختلف اخلاص ایشان بود. شهید آیت الله رئیسی مخلصانه و به دور از جوسازی های سیاسی به مسائل وارد می شد.

سعی شهید آیت الله رئیسی این بود که با رویکرد و مشی دینی در عرصه سیاسی و مدیتریتی فعالیت کند، می افزاید: ایشان با چنین رویکرد و نگاهی بود که در کشمکش ها و اختلافات سیاسی از حدود شرعی و اخلاقی عبور نمی کرد.

آیت الله احمد مبلغی، عضو خبرگان رهبری

محبوبیت شهید رئیسی انعکاس توجهات قلبی او به خداست

بود. از دیگر خصوصیات شهید رئیسی صفا و صمیمیت بود که خاستگاه اصلی این صفت هم فروتنی است. طبیعتاً رئیس جمهور باید برای خود حریم خاصی تعریف کند و به دیگران بفهماند که من دارای جایگاه و حریمی متفاوت هستم. او حتی اگر حریمی هم برای خود قائل نشود، اصلاً به دلیل غفلت، حواسش به مردم نیست، در صورتی که شهید رئیسی چنین غفلتی نداشت و برای همین محبوب بود.

این صفات از او یک انسان مردم دار ساخته بود. مردم داری برای مسئول و خدمتگزار ویژگی خاصی است. البته مردم داری هم می تواند دو نوع باشد: بی خاصیت تعارفی و صادق و واقعی. اگر مسئولی صادق باشد، دیگر مردم داری او تعارفی نخواهد بود. برخی ها اگرچه انسان های متواضعی هستند، اهل خدمت نیستند، چون آن صدق مطلوب را ندارند. اما گاهی تواضع و صدق توأمان در یک نفر جمع می شود و مردم داری واقعی را رقم می زند، چنان که آیت الله رئیسی بود. شخصاً در ملاقات با ایشان جاذبه حضور را درک می کردم و این جاذبه و هدیه و هدیه الهی در ایشان بود. خاطر هست زمانی پس از ساعت ها کار و طبیعتاً خستگی، از ایشان درخواست کاری را کردم. با آنکه به شدت خسته بود، همان جا در نمازخانه نشست و حرفم را شنید و بلافاصله پیگیری کرد و کار را به نتیجه رساند. در حالی که معمولاً افراد دیگر رسیدگی را به جلسات و پشت میز و شرایط و آداب خاص موکول می کنند. بارها در مراجعات مردمی به ایشان نیز مشاهده کردم که چقدر پیگیری درخواست های مراجعان است

برخی خصوصیات اخلاقی اگر در انسان تحقق و تجلی یابد، موجب رابطه خاص با خداوند می شود و برکات و رحمت هایی را به سمت انسان جذب و روان می کند. مثل محبوبیت و عزت نزد مردم. این احساس محبت مردم به فردی خاص، انعکاس توجهات قلبی آن ها به خداست. ناگفته نماند این صفات در صورتی محقق می شود که تصنعی نباشند و واقعی باشند. اولین این خصوصیات تواضع است. تواضع ممکن است تصنعی باشد، یعنی در ظاهر، فردی خودش را فروتن نشان دهد و این فروتنی برای آن باشد که محبوبیتی پیدا کند در دل دیگران جا باز کند. در حالی که تواضع باید از دل و درون بجوشد و به ویژه هنگامی که فرد صاحب قدرت و جلال و شوکت می شود. اگر فرد دارای فروتنی ذاتی باشد و باز تولید فروتنی را در خود بیابد، در موضع قدرت متواضع تر می شود. تعداد این آدم ها زیاد نیست، اما اگر آن ها را یافتم، یقین بدانید در رفتار و ارتباط با مردم کاری می کنند که دیگران قادر به انجام آن ها نیستند. آن ها کار خاصی نمی کنند، بلکه با تواضع درونی و جلب رحمت الهی است که محبوب مردم می شوند. شهید آیت الله رئیسی از چنین حالتی برخوردار بود و فروتنی ایشان تصنعی نبود.

او ذاتاً برای فروتنی می دوید و همین، دیگر خصلت های انسانی را هم در او ایجاد می کرد. یکی از این خصلت های الهی آلاچی است. انسان فروتن نمی تواند پال و کویال برای خود درست کند و دیگران را برنجانند یا بخواهد دیگران را سر جایشان بنشانند، چنان که شهید رئیسی با آن فروتنی مثال زدنی چنین

عمیق برجا می گذارد. طلبگی اگر به خوبی شکل بگیرد، موجب ارتباط عمیق با خداوند و به تبع آن حضور در کنار مردم می شود. این حضور سبب می شود انسان طعم لذت بودن با سطوح پایین جامعه را بچشد و صفای باطن پیدا کند؛ البته باید زمینه آن را داشت. اگر خود انسان زمینه آن را نداشته باشد، این تجربه طلبگی عمدتاً سبب بودن و زیستن با مردم و برخورداری از روحیه خدمت می شود. اگر فرد دارای معنویت باشد و توکل و ارزش ارتباط با خدا را در خدمت (از حیث نظری) ببیند، همه این ها موجب شکل گیری شخصیتی همچون شهید رئیسی می شود. شهید رئیسی در همه این سال ها و با همه مناصبی که داشت، روحیه طلبگی خود را حفظ کرده بود و شخصیت ممتاز ایشان در برخورد ها کاملاً مشخص بود.

و دفترش را ملزم به پیگیری می کند. نکته جالب اینکه ایشان برخلاف کار های اداری معمول، در رسیدگی به امور مردم فاصله نمی انداخت. شهید رئیسی همواره به دنبال پیگیری کار های مردم و کمک کردن یا حذف فاصله های بین مسئولان و مردم بود. خصوصیت دیگر مرحوم رئیسی خستگی ناپذیری ایشان بود. البته این به معنای آن نیست که خسته نمی شد، بلکه مراد از خستگی ناپذیری در وجود ایشان این بود که اجازه نمی داد این خستگی در چهره اش آشکار شود و روی کارش اثر بگذارد. شهید رئیسی زمانی به استراحت می پرداخت که موجب ضربه زدن به کار نشود. طبیعتاً وقتی انسان به سنین بیش از پنجاه سال قدم می گذارد، جلسات طولانی موجب خسته شدنش می شود، اما ما هیچ گاه خستگی را در چهره ایشان مشاهده نمی کردیم. اصولاً طلبگی در برخی افراد تأثیرات